

प्रवेश सं० १८१७६

विषयः पुराणैतिहासम्

क्रम सं०

नाम पंचवैशीमाहात्म्यम् (अष्टमवैवर्त)

ग्रन्थकार

पत्र सं० २-२४

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) २८

पंक्ति सं० (पृष्ठे) ९

आकारः १०" x ४.५"

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् अपू०

14498

सं. १८९३

पी० एस० यू० पा०--९९ एस० सी० ई०--१६५१--४० ०००

नं. ३७९१

१०. कोणिकैः शुभैः ८ प्रसन्नं मां मुनिर्ज्ञात्वा वचनं चेदमब्रवीत् किञ्चिद्विज्ञसु
कामो हं देवदेवद्यानिधे ९ प्राज्ञया प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञस्य तवाग्रतः प्रयाचो
क्तो वदस्व तत्त्वं मे भक्तः प्रियः शुचिः १० अदेयं तव नास्ति द्युनिर्वाणमपि पाच्य
तां यस्तु मां सर्वभावेन भजते कोपि मानवः ११ न तस्या देयमस्तीह त्रैलोक्ये स
चराचरे जैगीषव्यनुवाच अयं मम दुराचारः शिष्यः पापरतः सदा १२ का
श्यां वसन्नपि मदात्तु स्यात्तु न वेति यत् शिष्टितो बहुधा स्माभिर्वहुधा ताडि
तोऽपि हि १३ परदारपरद्रोहरतः परधनापहृत्पिशुनः पापनिरतो वेश्यागृह
निवासहृत् १४ पितृमातृगुरुद्रोही विषमित्रधृगेव च किं बहुक्तेन देवेश पा
पं निर्वचनं मया १५ न शक्यते लज्जया स्पृकतुं यद्ग्राह्येण ह्यसौ मयानिष्का

अस्थि केसन खाना संघटिका प्रयापनेदिह मरुपा पास्तदा स्वर्ग को निस्तारक
 नाश्रीस मासा प्रसक्तः ॥ १७ ॥ सर्वज्ञेनवः १ गुरंति काशी प्रणमति काशी गच्छंति का
 रजा जपस्तानपरि कर्मस्मृति के जेन ए को न परस द्युतिव १

वत्स एन पुनः
 शीतवराज धात्री

॥ पं. को. ॥
 ३

समागतं ज्ञाता संदृष्टीतमना भवता प्रागच्छाच्छरी घुंमापरि खंजमहामुने
 ३३ काशिका विहातां तु जाने व्याकुलमान संज्ञानिनामपि धीराणां योगिनां
 सुतपस्विनां ३३ काशिविरह जंदुःखं वाधते विदुषां सदा जगतां देहो गृहादि
 पीतिपुक्त मनोधिपां ३४ अन्य षट्शवत्काशी भाति नि संदुरात्मनां स्वकाशि
 वासतत्त्वज्ञः शंकरार्चनतत्त्वदित् ३५ देवैः स्वकार्य निरतैः कर्मरूपैर्विवासि
 तः काशी पश्य नित्यः कश्चि त्काश्यां वसति पश्यति ३६ काशी स्मर नित्यः क
 श्चि त्स पूज्यो मम सर्वदा ३७ सुक्ता पूजितस्तेन स्वाभिना मुनि संततः ३८ दत्ता
 चासन पाद्यादि सर्वेषु च कुंभजं स्नेद उवाच वदस्वागस्त्यश्रु द्वात्मनैकामं
 करवामते ३९ नचास्मदृशेन पाप्यशो वितुं त्वमिहार्हसि ॥ ४० ॥ अगस्त्य उवाच ज
 केचित्नाम नाकेपि संरसेनेन केचि द्दत्तात्मानं मात्रेण केचित् केचि देवं दक्षिणीय
 यकेचि द्दत्तात्मानं केचि द्दत्तात्मानं मात्रेण केचित् केचि देवं दक्षिणीय

रा.
 ३

पदे वमहो देव तनया नंदराय क ॥ ४१ ॥ आराणसी प्रापय स्वयदितुयो मिस एमुख
 स्नेद उवाच त्वं प्राप्यसि महा बुद्धे विद्वांते काशिकां श्रुभो ॥ ४२ ॥ तवापि कर्म गहनं
 काशी सत्कात्र तिष्ठसि न ज्ञायते सत्सतरं हि किंचित् कर्मास्तिलोक स हि दुर्वभा
 व ॥ ४३ ॥ योगादिपञ्चादितपोभिरेयं युक्तस्य ते संपत्तिनास्तिकाशी ॥ न ज्ञायते क
 सकिमस्ति पुण्यं स्वल्पेपि काश्या तनुभस्सदा हो ॥ ४४ ॥ देवाद्योपि भवंति तेनैव
 स्यात्तु स एकाशी काया कुगवीः विश्वेश विश्वेश शरण्य शोभा नागातिस्त
 सदा जं विहाया ॥ ४५ ॥ मनक तापादि तमानसा नाम सा कमांक्षित दानदत्त
 त्वां हते यजन तापशो तये प्रायाः मत्तं प्रापयितुं जना नाम ॥ ४६ ॥ न जातिशी
 लं सुहृत्वापि ॥ ज्ञानां मत्तं यच्छति शंकरः श्रुती ॥ पुराण शास्त्र श्रुति धर्म शा

काशी

ममते मोसे

श्रुती कर्ते

को सत
 मत्तं प्रापयति

पं.को.
५

खविधिर्नभिर्गदितं दीनसाधनं ॥ ५५ ॥ आशामात्रं साधनं नः सृपालो नोवाधर्मः सांख्य
पुक्तं तयोवा ॥ दीनानहंकारविकारहीनास्येति काशीपतिरादुरामा ॥ ५६ ॥ दीना
नाथैकशरणं क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंपुत्तं प्राप्य ते निरहंकारेण शाश्वतविवर्जितैः ॥ ५७ ॥ अ
गस्त्य उवाच ॥ यमाराधयिस्संनवास्पूलं वापातकं नृभिः दूतं काश्यात्तारकारे क
थं तस्याश्रुतिरिति ॥ ५८ ॥ स्वरु उवाच ॥ अविमुक्ते ह्यतानां हि पापानां कुर्वन् न
दृशानश्रुतावापिमया शिवमुखादपि ॥ ५९ ॥ निष्कृतिः स्पूलसंस्मरणं शिवेवेति
नचापरः ॥ ६० ॥ जैगीषव्य उवाच ॥ इति स्वरुमुखात् श्रुत्वा ज्ञातवा सख्यं पुनः ॥ सह
सामामुपागत्य पार्थयामास शंकरमयापिनश्रुत्वा दृष्टा क्षेत्रपापहृता नृणां ॥ ६१ ॥
निष्कृतिः शर्वसर्वेश बहिचेदस्ति शंकरा श्रीभगवानुवाच ॥ जैगीषव्यमुने त्वमेव

पं.भ

शिर्षा ३

रामः

॥ ५४ ॥

कः परमतापसः ॥ ६२ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञः काशीतत्त्वविदांवरः ॥ तवायेकथयि
ष्यामि काशीमाहात्म्यमुत्तमं ॥ ६३ ॥ प्रायश्चित्तं नास्तिकं चिह्नं क्षेत्रपापहृता नृणां
अस्ति चेकं सुगोप्यं हितद्रेकथयामि तता ॥ ६४ ॥ प्रायश्चित्तं न कर्मास्ति मुने ज्ञाने
विना क्वचित् ॥ ज्ञानं हि दुर्लभं नृणां विषयासक्तचेतसां ॥ ६५ ॥ ज्ञानं काशिक
यानुसाक्षाद्भवति देहिना देहाभिमानितां सौख्यं सघीर्णा मपि दुर्लभम् ॥ ६६ ॥
अत्रानंदवने ज्ञानमाप्तादयं दुर्मतिः ॥ स्वल्पेनाप्युद्यते ज्ञानं अगुल्या सर्वव
त्खलु ॥ ६७ ॥ तस्मात्त्वमेव यो धीरः स भवेत्तज्ज्ञानभाजनं न जितेन्द्रियतालोके न
वैराग्यं वृषोपि न ॥ ६८ ॥ विविक्तसेवासंस्तंगः श्रवणाद्यपि दुर्लभं ॥ अन्यान्यपि
मुमुक्षुणां साधनानि महोति च ॥ ६९ ॥ भवंति विधिदृष्टेन तान्यत्रादृतात्मना ॥ भ

श्रेयसीलुक्तं
यमेतन्न ॥

विषयान्ते

॥१५॥
१५५

वन्तिकाश्यासफलानितानिमोक्षावसानानि सुसाधनानि सदा सदा नन्दमये प्रमाल
ये मया सहायेन सुराधितानि। काश्यास्थितानां जेतूनामविचारितकर्मणां। ६१ न
सुखेन परी शान्तिस्तस्मात्काश्याविचारतु सुखमाप्नोति परमं परां शान्तिं योति
हि प्रायश्चित्तविहीनानां शान्तिः कुर्वीचिद्वेत् ६२ किंपुनः काशिकां मध्ये या
पहत्वा सुखं लभेत्। वसहसादिपापानां प्रायश्चित्तं हि काशिकां ६३ काशिका
यां हते पापे प्रायश्चित्तं न जायते प्रायश्चित्तविहीनानां यातना बहु दुःखदा
६४ ज्ञानस्वरूपा काशी यं यं च कोशपरीमिता तस्याः प्रदक्षिणं कृत्वा नरः पा
पैः प्रमुच्यते ६५ मम बुद्धमयं लिङ्गमाया तात्मा तस्मिन् स्थितं शिवलोकोपरि
गतमस्यति प्रदशां गुल्मं ६६ आजन्मसंचितैः पापैः मुच्यते तत्सदक्षिणात् त्वं
स्वलोकोपरि दशां गुल्मं ६७ एतेन परिमाणनादित

५

वेहतानां पापानां प्रायश्चित्तं न चेत्तरत् ६८ प्रदक्षिणं द्विपहत्वा दशजन्म हताद
घातं मुक्तो भवति पापात्मा सद्यो मोक्षमवाप्नुयात् ६९ शुभं यदिकुर्याद्विग्रह
सापेन तस्य तत्तद्विग्रहं प्रदक्षिणं कृत्वा भवेत् पापो हि विज्वरः ६९ प्रदक्षिणं त्र्यंश
त्वापापं जन्म शताब्जितं विलयं प्रापयति च नात्र कार्यविचारणः ७० यावद्वा
वैवशे काश्यां प्रसदसु प्रदक्षिणं कुर्यादेव निरालस्यो ह्या नन्दमयं सदा ७१ प्र
सदं ये पूर्वतिपंचकोशप्रदक्षिणं जीवन्मुक्तास्तस्मै ज्ञेयानिष्पायाः काशिवासिनः
७२ इति श्रीब्रह्मवेवर्ते प्रायश्चित्तनिर्णये पंचकोशमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ७३
श्रीमहादेव उवाच ७४ त्रैलोक्याहं रंती ममिति हासं पुरातनं। नृषिः कृष्ण उत तनयो
मंत्रपः सगरीशतः ७५ बाल एव प्रमत्तैरेपापं चरति वेदवितापि ज्ञानिवारितो मात्रा

कु४

॥५॥

६

भावांश्चोत्रियवंशजः॥ यश्च सत्संगं यजति नो विषयाशक्तमानसः सदा परदेहपुत्र
 मरतः सदा॥ परापनादकुशलो वेदवाक्विवर्जितः॥ यथा यथा वयस्य सृष्टिं चाप्यस्य
 दुर्मतेः॥ धातया तथा पापराजः सत्संगविमुखः सदा भिन्नैः द्वित्रैः पवित्रैर्न स ह तोराज
 वेद्यमिति॥ पञ्चविशेषधनमादाय चोर्वणसंविनिर्गतः वेण्या गृहे तन्निक्षिप्य तया स
 हृदि वा निशः॥ दूरमेतं त्रुपो विषः सदा विषलनाशकः॥ कदाचिद्रूपमाणे सोऽतथा
 र्त्तः समपद्यत॥ मंचाधस्तात्पात्रं गृहीत्वा पितवान्सुगं जलबुद्ध्या पातकं तद्भा
 तं तद्विचारतः॥ यकिमेतद्रूपया पातमिति वेण्या स पृथ्वान् जमाह सामयानी
 तं सुरापात्रं सुसौख्यं कृतं॥ धीत्वदर्थं स भूतं मद्यं पुनः पिवस हृतं स हृतं हति वेण्या व
 चः श्रुत्वा धिग्धिकापं मया कृतं॥ १० वेण्या संगे न मदि रापीता वा ह्यणस्स नुना भूतं

नश्यते

॥१॥

॥६॥

पस्यत तोमि त्रं ह्यं मोहात्सु दुःखितो॥ ११ वेण्या मुखात्सुरापात्रं तस्य श्रुत्वा जागर्हतुः॥ प्रादो
 विप्रस्ततोऽस्माकं संगे वेण्या रक्तस्ततः॥ १२ सुरापात्रं ततो जातं प्रतस्त्वैकिकीरिष्यसि॥ प्रा
 द्याद्यावः पापं ते सुवर्णं दिहि नो बह॥ १३ अतये सुका पुनर्वेण्या गारंगता प्रविश्य सः सुव
 र्णं याचयामास तादृशमास तं च सा॥ १४ वेण्या वाचः वराकं मम लीलायाः स्वाहं ज्ञा
 तापि मूर्खवत्॥ सुवर्णं याचसे किं त्वं ह्यमात्रं किमन्मम॥ १५ चुंबने चुंबने लहं बह
 भ्यः प्रीतितो मया स्वमयोपेक्षितो दीनो दत्त्वा पार्थयसे धनं॥ १६ कामशास्त्रं त्वयाम्
 खेपि हितं न कदाचन हति लीलां न जानासि मम कंदर्पमोहिनी॥ १७ गच्छ गच्छ सुखेना
 म्रुणा वहासो न संति मे तादृशं निसर्गं स्वामि ह्यं जंवा ह्यणधमं॥ १८ वेण्या गृहं त
 न सूर्णं ह्युचितोऽपि पपासितः पितुः सकाशमगमन्मातुश्च विय काम्यया॥ १९ ततस्तो

नराकं वीरसः

११९-को॥
१७०॥

दारकौषाभौमित्रलेपरिकल्पितौ। वदंतौ देहिकनकमस्मदंशं तस्मात्पुनः तां २१ राज्ञो
गहायुदानी तं स्तेपेनास्माभिरुत्तमैरिति श्रुत्वा पिता तस्य महादुःखसमन्वितः २२॥
कृष्ण उवाच। उवाच दारकौ भीतः कौमुदं केन कर्मणा कौभवैतौ कथं संग
हृतौ येन दुरात्मनाः २३ तद्गुणं च कुत्रास्ति यदर्थं वा व्यवस्थितौ। दारकौ उवाच।
अहं कुर्विदस्तस्युत्रोमं दुपो नापि तत्त्वयं। २४ मे व्रीत्रपाणं संभूतौ देवा दोषत्र
यात्मिका। विभज्य भागं सर्वे हि ग्राह्या इति विधिः कृतः २५ अनेन वेश्या भवने
निक्षिप्तं सर्वमेव हि स्नानं यद्यच्छतिमुने वेश्या वाद्विवादिना २६ प्रतः परं
जगद्गम्यते वक्तुमेव हि देहि रापय चास्माकं धनेश। घुंसुदुःखदं २७ नो चेत्त
वात्मजः साधो श्रुत्वा पोतौ भविष्यति रक्षपुत्रं तथा स्नानं स्नात्मानमपि चान

उवाच

॥ राम ॥

५७७

घ २० कृष्ण उवाच। प्रागद्य तमया सा दूरा जरा जस्य सन्निधौ पुत्रं नीत्वा गमिष्या
मिषा तस्यार्थं धर्मं तोयथा २१ राजभिः कृतं दंडास्तु श्रुत्वा तिमिरात्तानराः २२ अनिर्व
यत्नतः पापाग्रं प्रति नरं कनराः २३ नावृचतुः पुत्रं समर्पय मुने किमर्थं त्वां गमि
ष्यामि। राज्ञो हं विवादा र्थं नांत व्यंकदा च ना २४ कृष्ण उवाच। त्वया सह न सं
बंधं सुत्तानीयतां सुतः। नो चेद्दहं गमिष्यामि राजवेश्मसु निश्चितं २५ तोवृच
तुः त्वया सह न संबंधो देहि मित्रं दृष्टं २६ अस्माभिरेव कर्तव्यं त्वं ज्येष्ठस्तिष्ठ लज्जि
तः २७ कृष्ण उवाच। पुत्रे गच्छ हि ज्येष्ठ हि ज्येष्ठसं त्वया कृतं। प्रायश्चित्तं विधाया
मुराज्ञादत्तं चान्यथा २८ आगतं व्यं त्वया वत्स गहि नो चेद्यथा सुखं। ताकना
हंत वपितान सुतस्त्वमग्रायवान् २९ श्रीमहादेव उवाच। जैगीमव्यमुनि ज्येष्ठते

(१५-आ॥
॥५॥

नविषेणमंत्रयसमर्पितस्तयोः पुत्रस्तेहमुत्सज्यदूरतः ॥ ३५ ॥ धार्मिकानां धनैः पुत्रैः
कलत्रैर्नपयो जनं धर्मसंग्रहशीलाश्च यतस्ते काशिसंश्रयाः ॥ ३६ ॥ पुत्रो भ्राता पिता
वायिमाः काश्यापापमाचरेत् साज्य एव सपापात्मा भवेत्संसारजन्मयोः ॥ ३७ ॥ स्तनी
त्वादूरदेशं ते तादृशमासतुः क्रमात्सतादृशमानो मूर्च्छां नृपाय मसुसमां मुने
३८ ॥ मत्तौ यमिति चोत्सज्ययतुस्तौ विषस्मवत्पश्चात्तापेन संतप्तौ अक्षिप्तं
गमसन्निधौ ॥ ३९ ॥ सत्काविषसुते भ्राता गतौ सिद्धे च रात्र्या तत्रोषितवानुत्तौ
रात्रिदुःखितौ क्षुधितौ भर्षा ॥ ४० ॥ पश्चात्तापपरोत्तौ तु पुनरन्नेधिं गुगतौ मत्तौ
वाजीवति तु वाज्ञात्तादृशं सजामहे ॥ ४१ ॥ यावद्द्विचारणपरवागात्तावत्सिंहा
मीतावत् द्विजसुतो भ्राता गतमर्च्छः पतस्थितवान् ॥ ४२ ॥ पंचकोशात्मकस्यैव शि

॥ रामः ॥
॥ ५ ॥

ति

बलिं गत्सप्तदिनेषु दक्षिणं प्रकुर्वन्ति शिवमाहात्म्यवेदिनः ॥ ४३ ॥ स्तेनप्रदक्षिणसूतां
संगेन चक्षितः सचातस्मिन्दिने कर्मेश सन्निधौ यात्रिणः स्थिताः ॥ ४४ ॥ सोपितत्रस्थि
तो विप्रो मंडूपो मंडूपो भवत् रात्रौ जागरणं तेन कृतं न संशिकायत ॥ ४५ ॥ सर्वैः पोत्सा
हितः साधुसाधुसाध्विर्साध्विति ॥ प्रपं परमशैवस्य कूर्म्यादुत्पत्तुमंडूपाः ॥ ४६ ॥ सुवशि
ववतधरः साधुनस्तियायति ॥ न तस्य चेयितं कोपितम् भवेति तत्तत् ॥ ४७ ॥ मत्त
एवादृतः सन्निर्भक्तिदृष्टावद्दिग्गताः सौमित्राश्च विचित्रांगः सर्वेषां सुमनोहरः ॥ ४८ ॥
वभूवसद्भक्तिपरः सत्संगेन द्विजोत्तमः विचार्य मनसि हो वं शिव भक्त्या सतोषियः ॥ ४९ ॥
सजातोऽस्मिदृशेऽपि सदा पंचपातकसंयुतः साधुवादः सतो होष भवति प्रत्यहं ममा
॥ ५० ॥ धनधान्यादिलब्धिश्रभोजनाच्छदाना निच ॥ मनायासेन तन्मये ते कज्जुमार्ग एति

पं. को. ६.

सरा ॥ १॥ शिवभक्तिः सतोतुष्टिर्हृदपुष्टिर्निराकुलायेनमार्गीणभवतिसमार्गीः सर्वसम
तः ॥ २॥ एवंविवायसोयचडिकोपामंडपः तत्र २५ जंभीमचंप्राः हृत्वाकाशनिवा
सिभिः ॥ ३॥ वासुदेवोर्जितः सम्पादसशिवभक्तितः उपविष्टस्तोरात्रौदेवार्त
प्रादृतः ॥ ४॥ हेतुमाहात्मकचनप्रवणंचक्रहस्तुकः ॥ ततोविष्णुजनाः शैवाः की
र्तनंचक्रादताः ॥ ५॥ तन्मध्येमंडपः शैवोन्मसंगानंचकारहः साधुवादेनमहतापु
नस्तेः साधुसहृदः ॥ ६॥ तस्यापिचमनोबुद्ध्यातशिवेहिचनिमज्जततपःप्रयत्नत्वा
यदिवसेमार्गीएवसमंडपः ॥ ७॥ नृणांछन्तिगायदिस्यमेवशिवंशिवंपदेपदेदृष्टिण
तः हेतुस्यममसद्विजः ॥ ८॥ ॥ हस्तहस्तादिपापातोप्रायश्चित्तंभवेद्यथा ॥ महादेवमह
देववासुदेवशिवेतिच ॥ ९॥ ॥ स्मरन्त्यसन्भीहृत्सः सर्वपापवहिरुतः ततोयेदि

पु ३

॥ रामः ॥
॥ ६॥

वसेगत्वातदेहलीविनायकं ॥ १०॥ ॥ जयामासुरययाः काशीभक्तिविहृदयोमंडपोलोत्पर
हितः शिवनामपरायणः ॥ ११॥ ॥ हलादत्तमपिसत्काहरिकीर्तनतसरः ॥ नास्त्रातिनपिवसं
भोनकस्यापिवशेषितः ॥ १२॥ ॥ निर्द्वंद्वः समदृक्शंतोवभवागतसाध्वसः ॥ वासुदेवनम
पास्तेन्यसुवर्णस्यतंतरहः ॥ १३॥ ॥ वंचितः सपितामहोमातसम्भोचवंचितापापे
नोपार्जितरयंवेष्यावेष्मनितिष्ठति ॥ १४॥ ॥ मनसाविप्रहननंगमनेमानुरेवच ॥ संपन्नं
चसुराणानंसाहोदृष्ट्यागदेहृत्ते ॥ १५॥ ॥ प्राहोरोमैथुनंनिद्राप्रियावादादयोपिहिजाता
ममवराकस्यकथंपापपरिहृत्य ॥ १६॥ ॥ मनुतापैः सुसंवृतोमंडपोमंडवर्जितः ॥ हेतुंपद
द्विणीकुर्वन्निष्पापः समपद्यता ॥ १७॥ ॥ क्वचिदुत्तंसंस्थसंसंस्थसस्तायसंचयंक्वचि
हसतिहेतुस्यपदद्विणाद्वनितलं ॥ १८॥ ॥ काशिकाशतिकाशतिशिवशंकरकेशव

॥५॥
॥१०॥

पाहिमं पतितं दीने गुरुस्वपराधिना ॥ ६ ॥ शमेश्वरं समागम्य स्नात्वा संतर्प्य देवताः ॥ शमेश्वरं
समभ्यर्च्य सोमनाथं तथार्च्य च ॥ ७ ॥ रामं राजीवपत्राक्षं सातालक्ष्मणसंपुतं नभुं कतेन
पिवसं भोजयति तादृशसराः ॥ ८ ॥ प्रार्थमानोऽपि गृह्णाति न किंचिदपि स्वदूताततः
प्रचलिताः सर्वे पात्रिणः शिवतसराः ॥ ९ ॥ मंडपोपि स्मरन्काशीं शिवं विष्णुवतस्थि
वान् हृषभध्वजसमागम्य स्नात्वा वैकापिले हृदये ॥ १० ॥ देवं संपूज्य विधिवत्स्थित्वा
तत्र च पूर्ववत् ॥ ततः प्रभाते वरुणसंगमस्तान्माप्य च ॥ ११ ॥ गताः सर्वे विश्वना
थं द्रष्टुं श्रीपार्वतीपतिं ॥ तत्र स्थित्वा महापूजां कृत्वा सर्वे महाजनाः ॥ १२ ॥ प्रन्ता
निकासी दानानि दूदुःशंकरतुमये ॥ मंडपोपि तथैव कृत्वा मोक्षमंडपमध्यतः ॥ १३ ॥
साक्षी गणपतः प्राह सत्सदेमध्यागे घट्टतुमया यापानि सर्वाणि सुमहांति बहून् ॥

॥ राम ॥
॥ १० ॥

पि ॥ १४ ॥ कृतानि तत्र वदन्ति स्मृतिं मम सत्तमाः ॥ यथाहं पापनिर्मुक्तो भवामि ततः दुःखतो
॥ १५ ॥ सदस्या ऊचुः ॥ त्वं निष्पापोऽसि शिवयोः केशवस्य च ॥ पंचकोशात्मकं लिङ्गं
सत्संगाद्विष्णोः कृतं ॥ १६ ॥ मे त्रीवाणि जम्बूत्वाद्यैः किंपुनः श्रवणादिभिः ॥ येन केना
पि सुमहत्तत्त्वप्रापनं विद्यते ॥ १७ ॥ मंडपमुवाच अपि त्रानिष्काशितः सोहं कथयास्या
मितद्रुहं प्रतीतिं कारं किंचिदस्ति चेद्गमनां हे ॥ १८ ॥ येषमयं तु तदा सभाः शास्त्रप्रसय
संपुताः ॥ गार्हपत्यि गृहस्था नो नो चेत्किं गमनेन मे ॥ १९ ॥ सदस्या ऊचुः ॥ भ्याकारयस्व पितर
मस्मद्वचनगौरवात् ॥ प्रतीतिं दर्शयामो घटं नानाशस्सन्निधौ ॥ २० ॥ श्रीमहादेव उवा
च ॥ मंडपोऽथा गृहारां गत्वा शिवशिवेति च ॥ महादेव महादेव सुक्तात् सीमावस्थितः ॥ २१ ॥
कूष्माण्डः प्राह दयितो कोऽसि पिर्द्वा विवर्तते ॥ पश्य पश्य श्रु सुभगो शिववाक्यं शंकरप्रियः ॥

॥ पं. को. ॥
१५।

काश्यापापं ये प्रकुर्वन्ति पापं स्तेषां दुःखं जायते निश्चयेन शंभोर्लिंगं एव हि द्वाकाशं संपंचको रीतमरिकम्
श्रुताः १०४॥
कालमेव उवा
ध
श्रवणं जातं तेन तस्याश्रुमनाशनः १०२ तस्यादयंग्गुत्तुसगद्गृपितसमन्वितः ॥ इंदु
रुवाचो काशीतिनामजपतां शिवनामनुत्पं विप्रादिपापनिचयो विलयं प्रयति
किंतु तस्याश्रवणकीर्तनवासदनेः सम्पद्वदक्षिणवतामश्रुमस्य नाशः १०३
इदं पाणि रुवाचो कार्यममेतत्तुल्यापि नो सदा करोमिदं वहुधा वश्यमेवापद
क्षिणी वृत्तसमागतस्त्वयं काशी विष्णुदेव विचार्य मस्ति ततो १०४ अण्वनुसर्व
वह्नामिकाशी माहात्म्यमद्भुतं न चात्र विस्मयः कार्यः काशीप्रतिकरुचन १०५
आसीत् तत्रेतामुगेविषः शंदि त्समदर्शनः ज्ञानविज्ञानसंपन्नो विनयाशेषसं
शयः १०६ तस्याभवद्विशाखाह्नीनाम्ना चैवाति सुंदरी पित्रादता सुमंताय वि
धिना वहिस्तनिघो १०७ प्रवृत्ती वासिने सा हि पितृगेहस्थिता भवत् संघाताः
इंदु विजः प्रियः पुत्रो भवान्मां करस्य च ॥ तस्य पुत्रेन मात्रेण त्रयो विवराः सदा
विकल्पराजं कलिकालं भवितुं सोऽप्येव तौ वटको ज्यमते ॥ भजंति काश्यामपव
महेतोस्तमेव काश्यामपवर्जं भोजं ॥ १२॥

॥ राम ॥
॥ १२५ ॥

ये वनं कालेनायातस्तत्पतिः पुनः १०८ पंचश्रुती संगदो मेण जाता सा स्तेरिणी प
रा काश्या च कारवहुधा पापं ता रूपा मास्थिता १०९ एतं दिनं तथा सर्वं पुवानसु
वशीकृताः निर्धनं श्रवताः सर्वे ह्यसौ भाग्यसंपदा ११० देशोत्तरगताश्चाप्येत
द्रुणा ह्युच्येत सः एवं सा पापनि रता चक्रे पापमहर्निशं १११ मार्गशीर्षे कदाप्य
सी घात्रा काश्यां हि ज्ञोत्तमाः पंचकोशाश्रिता पुण्यादुरिता र्णवतारिणी यात्रिने
वो ह्यसाहृष्टा हरिषामिधनं बहू ११२ न स व्याजेन गतेन सर्वेषां काशिवासि
नां इति निश्चि ससायायागताः काशिवासिभिः ११३ दुर्गाकुंडे स्थिताः सर्वे पा
त्रिणस्तद्दिने स्थिताः सापितृविशालाह्नी चक्रे वासं शुभोदय ११४ रात्रौ जागर
णं चक्रे धनलोभेन नर्तनं न नर्तसा विशेषेण जगौ चाति मनोहरं ११५ चतु

विप-को३

१३३

प्रमेकाश्वाः कौतुकं तु पश्य पा वंति सर्वं दा ॥ १२० ॥ श्री लोकोत्तरे कंदे नृप द्वाय न्यनं व ॥ १२१ ॥
 ये केन जन्म ता को प्रेति निगीतां समवाप्यते ॥ १२२ ॥ मतः परं कः सुगमो पायः साधु नै विता ॥
 काशीस्य जेतुं जातस्य सेवकः शिवसिचकः ॥ १२३ ॥ काशीवासि विरेचन विरेचो हि भवे
 विमनसः सर्वतया गाता च न र्त्तनात् ॥ संधासंचयनं भूरितया यात्रार्थिनां नृणां ॥ १२४ ॥
 वंदितो ये दिवसे कर्दमे श्वरसंनिधौ ॥ तत्ताये भामचंद्रो च चक्रे वासं शुभोदये ॥ १२५ ॥
 चतुर्थे देहलोका च चक्रे सावरवर्णिना ॥ रामेश्वरे पंचमं च स्नात्वा सावरणा जले ॥ १२६ ॥
 श्रुत्वा वसावाच्यमानं पुराणं देवसंनिधौ ॥ काशीमहात्म्यं सुपुंक्तं श्रुत्वा तां सर्वपात्रि
 णां ॥ १२७ ॥ अशीवृत्तानां पापातां यातनां भैरवीपरां ॥ श्रुत्वा साभाग्ययोगेन पश्चात्ता
 पोमहानभूत् ॥ १२८ ॥ गर्हया मासचात्मानं मूर्च्छितापतितानुवि ॥ कष्टदैर्यं समा लंभ्य
 तीव्रवेरागमागतः ॥ १२९ ॥ रुरौ तद्दुसुविषेभ्यः सर्वाणां भरणमिच ॥ पुनर्नैवं कश्चि
 मीत्येवं संजर्तनि श्रयाः ॥ १३० ॥ पप्रच्छ विनयोपेता ब्राह्मणाः सुमहायशान् ॥ विशाला
 ह्नीतवाच वृत्तविषाः सुमंदायानि श्रुतिर्यद्विद्यते ॥ १३१ ॥ मादृश्या पापशालायाः
 काशीस्य लोकोत्तममादिभेति नरः ॥ स्वसंचालनं च गम्यमासात् ॥ विभेति चेकां न्महतो
 भयात्परं यन्मां दुर्गजन्मदायेन हीनैः ॥ १३२ ॥ सिवात् धनं विना तदेव भयं ॥
 सर्वे तीक्ष्णग्राहाश्च परलोक्यं स्मिन् नृणां मिह ॥ तस्यैव कौटुभिलेन मणि कर्मिकमज्जीकृतं ॥

भवेत् भवेत्
 सारे भवेत् शिवे
 विरेचो भवेत्

रामः
 ११३३

अस्य तत्र ब्राह्मणाः कौटुभिलेन भोज्ययत्नं वा एण श्यां दुर्दैवेन भोजितेन तदप्येत
 ह्यपाहीनवत्सलाः विषाः ऊचुः ॥ धन्यासि त्वं विशालाक्षी पापेभ्यो नास्ति ते भयं ॥ १३३ ॥
 हृताय दक्षिणा काश्याः वैराग्यं च समागतं ॥ हृत्वं त्वया धनं सर्वं निवृत्तापापहीनतया
 ॥ १३४ ॥ हृतायार्थासि महाभोगे कुरु दक्षिणाः ॥ अस्माभिरेव सहिता ततः श्रुत्वा
 स्पृष्ट्वा ॥ १३५ ॥ पुनः पापपरामाभिर्युच्यते तपोधनाः ॥ सापिश्रुत्वा वचस्तेषां भस्मान्
 नत्वा ततो हि जाना ॥ १३६ ॥ स चैरात्रोपलभ्य नो विज्ञोर्न र्त्तनमभ्युत्तं ॥ यममे दिवसे स
 र्वपात्रिणां वृषभध्वजे ॥ १३७ ॥ स्थिता सापि महाभागानि वृत्ता सर्वपापतः ॥ पातः
 प्राप्ता दृष्टे नैव वरणा संगमं जन ॥ १३८ ॥ तत्र स्नात्वा विधानेन नत्वा केशवमादृ
 राव मुक्तिं मर्यादिकां प्राप्ताः सापितेः ॥ सममेव हि तत्र एजं च महतीं वृत्ता विधेः श्रुत्वा
 च ॥ स्तुत्यापया विधानेन ॥ आजगाम निजालयं ॥ १३९ ॥ प्रादुता संजनेः सर्वैः पित्रा

चापिमहात्मनाः तथायमपि भोविषः विशुद्धो मंत्रो द्विजः इति श्रुत्वा वचस्तस्य मेर
वस्य महात्मनः सर्वविघ्नसंदेहाः वभ्रुस्तस्य भासदः ॥ १३५ ॥ विष्वाच सत्संगतः
क्षेत्रप्रदक्षिणां कृतं काशी कथाश्रवणं कीर्तनादि शुभप्रदं पापहरं सुवासदं कृतं
च शुद्धो मंत्रः सत्यमेव ॥ १३५ ॥ श्रीमहादेव उवाच सभासदे देव वरे रक्तैर्कृष्णो
मंत्रो प्रदक्षिणां कृतं तत्तान्नमस्तु स पुनः पुनः ॥ १३६ ॥ निष्ठापो हर्षसंपन्नो य
यत्तु सौख्यमालयं इत्येतत्ते समाख्यातं पंचकोशप्रदक्षिणां ॥ १३७ ॥ विधि काश्यां
महाभागो यथाश्रितसमन्वितः तस्या देवि मम क्षेत्रं प्राप्य ते धर्मतसराः ॥ १३८ ॥
ते कृतापीनसंदेहो धर्मज्ञानेन मानवाः अप्यस्ति विपुला भूमिर्षदि पापहिवां
छति ॥ १३९ ॥ कर्तुं मूरमतिः सोहियः काश्यां पापमाचरेत् प्रायश्चित्तविधिः प्रोक्तो

रामः ॥
॥ १५१ ॥

मया लक्ष्मिगौरवारः ॥ १४० ॥ तस्या स्वयत्नतः कार्पक्षेत्रस्य च प्रदक्षिणां प्रति संव
सं देवि वा छद्मिर्भुक्तिमुत्तमा ॥ १४१ ॥ निष्ठापो यो वसेत् काश्यां त्रिकालाशनं कृत्वा
ः अन्यत्र योगपुक्तात्मा ततो मत्क्षेत्रं गोचरं ॥ १४२ ॥ यदुद्गृह्णते देवि मम क्षेत्रं
सर्वैर्भवसोपितं कलमात्रो तिसृषु पवनसंशयः ॥ १४३ ॥ प्रदक्षिणां फले ब्रह्मरूपं
च कोशात्मकस्य च लिङ्गस्य नमः प्राप्ते सुगोपं पुरुषार्थदे ॥ १४४ ॥ श्रुत्वा माहात्म्यं
मत्तुलं पंचकोशात्मकस्य च लिङ्गप्रदक्षिणां कार्या त्वया शिष्येन चानघ ॥ १४५ ॥ इ
ति श्रुत्वा पसन्नात्मा जैगीषवो महा मुनिः देवप्रदक्षिणां कृतं स नमस्तु स पुनः पुनः
॥ १४६ ॥ जगाम पंचकोशस्य आचार्यं शिष्यं संपुतः पंचभिर्दिवसैः कृत्वा यात्रा मात्रागतो
मुनिः ॥ १४७ ॥ उपविष्टो विधिः सम्प्रकृपात्रायाः पापनाशनः मया पुण्यं कृतं वापि नि

विधिः फलदायकः १५५ मुनिरागसविशेषाभवाभासहिततरा पूजयामासविधि
वदुपचारैः सुविस्तैः १५६ शिष्यागुरुसादेन निष्पापः पुण्यवानसुधीः जातः सं-
दृष्टसादेन श्रुत्वामाहात्म्यमुत्तमं १५७ श्रीमहादेव उवाच एतत्ते कथितं देविका
श्यां पसातकं हतं तस्य पनाशनं श्रुत्वा यश्चित्तं सुदृढं १५८ श्रुत्वा ध्यायन्मिमं
पुण्यं सर्वपापप्रहाशनं नरः श्रुत्वा वात्रोत्तिकाशीवासं चार्घ्यं हतं १५९ न ते वा
पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि इति श्रीबुद्धदेवैवर्ततत्ताय विभागे काशीमाहा-
त्म्ये पापश्रित्तनिर्णये मंडपाख्यानं नाम द्वितीयोऽध्यायः २० नृस्यप उचुः सत्त-
सत्तमहाबुद्धे वद विद्याविशारद यथा वदसि एता कार्या मनुजैर्विधिपूर्वकं १
स्थानं वासस्पवरं नो भयं चीभस्य मेव च पूजोसी ॥ अस्थिता नो च देवानो ज्ञाम-
रान

रामः
१५४

एव च २५ यथा संपूर्णतामेति पात्राद्देवस्य सत्तमः सत्तु वाच ॥ एवमेव पुराणेषु भगवान्
शिवया शिवः ३ तद्वर्षमिमुनिश्रेयाः श्रुत्वा न विधिमुत्तमं ॥ श्रीदेव उवाच ॥ भगवन् दे-
वदेवेश पदसि एविधिं वद ॥ ४ ॥ यंचक्रोशस्येनामुनिष्पापः पुण्यवानभवेत् ॥ श्रीमहा-
देव उवाच ॥ आश्रित्वादिषु मासेषु त्रिषु पार्वतिसर्वदा ॥ ५ ॥ पदसि एपावकृत्याद्देवस्य
पापकांसिभिः साधादिचतुरो मास्तः प्रोक्ता यात्राविधौ नृणाम् ६ पूर्वसिद्धिर्वसेदंति
पूजयित्वा हविष्यभुक्ता पातस्तत्र बाहिर्गोस्नात्वा विश्वेशमर्चयेत् ॥ ७ ॥ पुनर्यात्रार्थं
पि च शिवयोः पूजनं भवेत् ॥ मुक्तिर्भंडपिकायां च संविश्य वरवर्णिनी ॥ ८ ॥ प्रतिज्ञां महतीं
कृत्वा पूजनं तत्र तत्र ह ॥ काश्यां पजातवाक्याय मनेन नितमुत्तये ॥ ९ ॥ ताताज्ञातवि-
मुक्त्यर्थं पातकेभ्यो हिताय च तंचक्रोशामकं क्षिप्रं ज्योतिः संसनातनं ॥ १० ॥ भवानी

॥५॥
॥३॥

शंकराभ्यां च लक्ष्मीश्या विराजितं दुष्टिगजादिगणपेः षट्पंचाशद्विराजते ॥१॥ दृष्ट्यादिस
सहितं न सं हैः केशवैर्युतो वृक्षरामत्रयमुक्तं कूर्ममस्यादिसिंहा ॥२॥ प्रवतारने के
श्रयुतं विष्णोः शिवस्य च जैर्यदिशक्तिभिर्जुयं चैवं कुर्याद्विराजते ॥३॥ वदं जलिः
जर्णपित्तामहादेवं महेश्वरं पंचकोशस्य यात्रां वैक रिये विधिपूर्वकं ॥४॥ प्रीत्यर्थं देवदे
वेश सर्वो धै घप्रशांतये इति संकल्प्य मनेन प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥५॥ दुष्टिगजाणे
शानं महविद्यो घनाशनं पंचकोशस्य यात्रार्थं देहाज्ञां वृषपाविभो ॥६॥ विश्वेश
त्रिपरिक्रम्य दंडवसुणियस्य च भो देव मोदं सुमुखं दं मुखाणनापकं ॥७॥ पूजाम्
पूजयित्वा दौर्दृपाणि ततो ज्ञेयं काशराजं च पुत्रो विश्वेशस्य जादुरो ॥८॥ पूज
यित्वा ततो गच्छ तमणि कर्ण विधानतः स तस्मात्त्वामहादेवं मणिकर्णं शमयेत् ॥९॥ १६

॥ रामः ॥

विनायकं सिद्धिं च पुनरागत्य पूजयेत्तर्पण कर्णिते छत्रं गंगा केशवमपुता ॥१०॥ ललि
तां च ततः पूज्य जरासंधेः श्वरं विभुं सोमनाथं ततः पूज्य दालभेश्वरं मेव च ॥११॥ मूलदे
कं महादेवं वाराहं पूज्य तु वज्रे तदृशाश्वमेधलां च वंदे तत्रैव पूजयेत् ॥१२॥ सर्वेश्वरं
च केदारं ततो हनुमदं श्वरं संगमेशं ततः पूज्य लोलाक्षं पूजयेत्ततः ॥१३॥ अर्कं स
त्तंगणाध्यक्षं मसेस्तीरपुनर्वज्रे ततः चैत्रं प्रदक्षिणी कुर्वन्तिलमात्रं न संयजेत्
२४ दुर्गाकुंदं ततः स्नात्वा यजेत्तदुर्गाविनायकं दुर्गासं पूज्य विधिवत्तवसे तत्र सु
खवाप्स्येत् ॥२५॥ वासुदेवान् भोजयेत्तत्र मधुपायसलदुकेः ॥२६॥ जागृणोत तत्र पुराणश्रवण
दिकं ॥२७॥ कुर्याच्च कीर्तनं भक्त्या परोपकरणादिभिः ॥ जयदुर्गे महादेवि जयकाशिनि वा
सिनि ॥२८॥ चैत्रविग्रहरेदे विपुनर्दर्शनमोस्तु तोष्टु तिदुर्गाचार्यपत्न्या विश्वकसेनेश्वरं ततः

३५-को-
११७११

२८ पूजयित्वा कर्मेशं पंचवर्गहितिर्नैर्ममता आदौ कर्मक्षेत्रे च स्नानं कृत्वा बलोकनं
२९ स्नानं नाथं विरूपाक्षं नीलकंठमसौ ह्वयेत् तत्र वासं विधाया द्यौ किंचिद्भूमिं ह्यर्चयेत्
३० आहूतिकर्मकार्याणि ब्रूत्वा मुञ्चेत् एतन्नाथं कर्मेशं महादेवकशिवासि ज्ञानप्रियं
३१ स्वसृजनात्महार उपनर्दशी नमोस्तु ते प्रातः स्नात्वा कर्मेशं पूजयित्वा च सद्भिर्जात
३२ नागनाथं च चामुंडां मोक्षेशं करणेश्वरं वीरभद्रं ततो दुर्गां विक्रयाख्यां पूजयेत्
३३ उन्मत्तभैरवं नीलकालकूटं ततो ह्वयेत् दुर्गां च विमलं नत्वा महादेवं ततो ह्वयेत्
३४ नंदिकेशं भृंगारिं तत्रैव च गणप्रियं विरूपाक्षं चैशं विमलेश्वरं मेव च ३५ मो
क्षरं ज्ञानदं चैवामृतेशं तत्र पूजयेत् गंधर्वसागरं तीर्त्वा भीमचंडिं ततो व्रजेता ३६ त
त्र स्नात्वा भीमचंडीं पयसा स्नापयेत् सुधीः पंचोपचारैः संपूज्य ब्राह्मणान्परितोष

११७११
११७११

येतः ३७ तत्र वासं प्रयत्नेन कुर्यात्तुं विनायकं भविरक्ताक्षं गंधर्वनरकार्णवतारकं ३८ यथा
वैष्णवपूजयेत् तत्रैव त्रैलोक्यं पूर्ववदाचरेत् प्रातः स्नाय सुस्नातः प्रार्थयेद्भीमचंडीं कां ३९
यं भीमचंडिं प्रचंडां निमग्नविघ्नानिनाशयानमस्तु गमिष्यामि पुनर्दर्शनमोस्तु ते
४० ततो गच्छेत् कपादं गणं नत्वा पश्येत्तुलानां तिलांश्च विविरेत् तत्र धनधान्यादि संपदे
४१ ततो गच्छेत् महाभीमभैरवं भैरविप्रभं भूतनाथं च सोमेशं पूजयेत् सिंधु रोधसिंधु
कालनाथं कपर्दीशं कामेशं चणेश्वरं वीरभद्रं चारुमुखं गणनाथं पूजयेत् ४२ ततो
गच्छेद्देहलीशं विघ्नपूजनिवारकं मोक्षेशं पंचकैः ज्ञानैः सक्तुमिच्छेत् पुष्टिं मिच्छेत् ४३
पूजयेत् स्वरूपं महादेवं तदेहलीं विनायकं तस्यार्च्यं वीरभद्रं विघ्ननाथं सप्तर्चयेत् ४४ ततो
दुर्गां गणपं पूज्य उल्लेश्वरं मेव च हरणं स्तुतपोभूमिं द्यूतं मेश्वरं व्रजेता ४५ वसुधा

॥५-को॥
॥१९-॥

यंततः स्नात्वा तर्पणादिविधामच ॥ मेश्वरं श्वेततिलैर्विल्वपत्रादिभिर्यजेत् ॥ ५५ ॥ सोम
नाथं च तत्रैव पूजयेद्दिग्दिगात् ॥ मरिचैश्च लक्ष्मणैश्च शशुद्रेश्वरमेव च ॥ ५६ ॥ सीताभ
मीश्वरं तत्र पूजयेन्नुपेश्वरं तत्र वासेपकल्याणपूर्ववद्भागदिकं ॥ ५७ ॥ सुखास्नात्वा
चरमेशं चार्थयेत्कशिवासं दर्शयामेश्वरं मरणपूर्वस्त्वसनात्ततः ॥ ५८ ॥ आर्चं देहि महा
देव पुनर्दर्शनमेवास्ते ॥ लिङ्गानि सुबहुभ्याः ॥ देवदूषणपारणम्यः च ॥ ५९ ॥ पूजयित्वा ततो
गच्छेद्देवसंघं निवेदितं देवसंघेश्वरं किंचिदुत्थाप्यित्वा ततो व्रजेत् ॥ ६० ॥ पाशपाणिगणै
श्च चैत्रमध्यमवस्थितं पूजयित्वा वहिः श्वेतपद्मेश्वरमथ व्रजेत् ॥ ६१ ॥ एकेश्वरे
धः पृथुना हृतः क्षेत्रादहिः पुरः स्वर्गभूमिस्तस्माज्जगामो ह भूमिस्तमथातः ॥ ६२ ॥ का
श्याश्चतुर्दिशं देवियोजने स्वर्गभूमिका ॥ मतास्तत्र हि गच्छंति स्वर्गं शुद्धतिनां परं ॥ ६३ ॥

श्रीगणेश

तथ

रामः ॥

॥१९॥

ततः सुगृहं हि सरः स्पर्श्या गच्छेत्तशमैः शमैः महाक्षेत्रं कापिलं तु यत्र श्रीवृषभध्वजः
॥ ६४ ॥ तत्र स्नात्वा विधानेन तर्पयित्वा पितृन्तथा आर्चयित्वा यस्मिन् पूजयेत्तवृषभध्वजं
॥ ६५ ॥ निवेसेत्तं तु दिवसे श्रवणादिष्वकल्पयेत्तवृषभध्वजं महादेवकाशिवासिजनधिय
पूर्णं तं पाहि मां दीने दर्शनं देहि मे पुनः ॥ षट्क्षिणाद्युत्ततोगच्छेत्त्रालानसिंहकां ॥ ६६ ॥
एवं षट्क्षिणाद्युत्तसगरः कापिलमुत्तमं ॥ वारुणं च ततस्तीर्त्वा स्नात्वा वैसंगमेश्वरं ॥ ६७ ॥ आ
दिकेशवमभ्यर्च्य संगमेश्वरमेव च विनायकं खर्वसंज्ञं पूजयित्वा ततो व्रजेत् ॥ ६८ ॥ कोट
हस्यवानमुद्गुनविकिरनविष्णुमुच्चरन् ॥ पल्लवदेश्वरमभ्यर्च्य त्रिलोचनमतः परं ॥ ६९ ॥
विद्रुमाधवमभ्यर्च्य दूरे पंचनदेः शुभे ॥ गमसीशं गंगालोचनं गौरीद्यूततो व्रजेत् ॥ ७० ॥
सिद्धतामदेतौ च परं तेश्वरमेव च ॥ महेश्वरसमभ्यर्च्य ततः सिद्धिविनायकं ॥ ७१ ॥ समाव

२५१

पञ्चमः
॥१६॥

रणाणां नदिव्यान् पृथगेदृशनायकान् प्रणिकरणात्ततः स्नात्वा गच्छेद्विश्वेश्वरं मधि
 ६५ नमस्तु सप्तेहानं प्रविशेदेव सन्निधौ पंचोपचारैः संपूज्य स्नानत्वा पुनः पुनः
 ६६ मुक्तिमं पमाग सन्नतार्थस्तत्र संविशेत् विमुच्यं दं पाणिं च दंदिभैरवमेव हि
 ६७ प्रादिसंपंचगणपानपूजयेत्पुनरेव च परदक्षिणीं हस्तान् देवान् स्मरेत्तत्र क्रमात्तु धीः
 ६८ जयविश्वेश विश्वात्म नैकाशीनाय जं दुरा त्वत्ससाहान्महादेव त्वत्ताक्षेत्रपद
 क्षिणा ॥ ० ॥ अनेकजन्मपापानि हृतानि मम शंकर गतानि पंचक्रोशात्मलिङ्गास्प
 कषदक्षिणात् ॥ १ ॥ तत्र नृत्तिः काशिवासश्चरहितः पापकर्मणा सत्संगाश्रवणाद्ये
 श्च कालो गच्छतु नः सदा ॥ २ ॥ हरशंभो महादेव सर्वज्ञ सर्वदा
 यकः प्रायश्चित्तं सुनिर्दत्तं पापानां त्वत्ससादतः ॥ ३ ॥ पुनः पापरतिर्मा स्तु धर्मवु

७५

रामः
॥१६॥

क्षिः सदा स्तु मे हतिज स्वायथा शस्त्रादस्त्रादानं दिजन्मना ॥ १ ॥ धावधाकरपुगं मंत्रो मंत्रमे
 तस्य हीरयेत्तत्र चक्रो शस्त्रावेयं यथा विधीमया हृत्ता ॥ २ ॥ पुनः संपूर्णं तोया तु त्वत्स
 दादुमापते इति प्रार्थ्य महादेवां छेद्रे हं स्वकं श्वकं ॥ ३ ॥ धूमूनातिरिक्तदोषाणां परि
 हाराय दक्षिणां संकल्पागस च गच्छं वा ह्यणा भोजयेत्ततः ॥ ४ ॥ ततः प्रागस च गच्छं कुटुं
 वेः सह भोजनं ॥ ५ ॥ हृत्वा त्मानं ततो ध्यायेत्तु ससुतो भवेत्ततः ॥ ६ ॥ एकरात्रं तु मध्या
 यः प्रवसेत्पुचिमानसः ॥ ७ ॥ वरुणायास्तटे रम्यसयानि परमा गतिं हि रात्रमधो वसति
 यः कुर्याद्वै यत्तस्य ॥ ८ ॥ यथा मंचंडीकाक्षेत्रे द्वितीयं वरुणा तटे पस्तु त्रिरात्रमुषितो म
 धो भवति पर्वत्ति ॥ ९ ॥ दुर्गाख्ये लेभाम च प्रारामेशो वा समच्छति वसति यस्तु कुरुते
 मधो दिनचतुष्वं ॥ १० ॥ यथा मावसति कुर्यात्कर्मेश्वर सन्निधौ द्वितीयो भाम च

धर्मतस

तये

पं.को. ॥
॥२०॥

प्रांतुरामेशेतुत्ततीयकं ॥ २२ ॥ चतुर्थीकापिलेतीर्थेवसतिपरिकल्पयेत् पंचरात्रितु
सस्तु पूर्वमुक्तं चकल्पयेत् ॥ २३ ॥ वसतिपस्तु कुरुतेमध्योदिवसषण्मते दुर्गात्रयेक
र्दमेशोभामचंप्रांततः परं ॥ २४ ॥ देहलीशेचरामेशोकापिलेशततोवसेत् सप्तमेदि
वसेगच्छेत् श्रीविश्वेश्वरसंनिधौ ॥ २५ ॥ बालचंद्रकुमाराण्यथेष्ववासउष्यते
यथाकथंचिदेवेशिपंचकोशषट्क्षिणाः ॥ २६ ॥ कुर्यादेवंनमासादिचित्तयेद्धर्मको
विदः स एव शुभदः कालोपस्थिप्रदोदयोभवेत् ॥ २७ ॥ अद्वाहिदुर्लभालोकेकलो
खलुविशेषतः श्रद्धेवातीर्थेदेवश्रद्धास्वागीपवर्गको ॥ २८ ॥ श्रद्धयायत्नतः सर्वप्र
नंतफलदं भवेत् सत्ये श्रद्धागुणवतीनासत्ये साफलप्रदा ॥ २९ ॥ काष्ण्यातिशयि
योति संस्थाति भागीरथीजले कुर्यात्सावत्सरायात्रां पंचकोशस्य सुदृष्टिः ॥ ३० ॥ सब

॥ राम ॥
॥ २० ॥

सुभतो निवसेन्ममानुग्रहतः सुखी इति श्रीब्रह्मवैवर्ते त्रितयविभागे काशीमाहा
त्म्ये पंचकोशयात्रायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ हे त्रयपदक्षिणे देवनिग्र
के भवंति तानासुरस्वरीताशेषविश्वनाथतृपातिधौ ॥ ३२ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ सतिप्र
हंपरान्नेच परादामिभाषणं परस्वग्रहणं स्नेहादसहाती च वर्जयेत् प्रसतां पापिनां
संगं न कुर्यात्तथ तोनरः ॥ ३३ ॥ प्रसस्तमागमासर्वनिष्फलं जायते नृणां ॥ ३४ ॥ मम दोहपरे सा
कं न व्रजेद्दिष्टुनिदकैः ॥ परापवादं नो कुर्यात्सरोहं विवर्जयेत् ॥ ३५ ॥ गुरुनिद्रां शास्त्रिनिद्रां शि
वधर्ममहात्मनां तीर्थसिंघातपोनिद्रां न कुर्यात्तुषट्क्षिणे ॥ ३६ ॥ प्रमत्तवृत्तं तापं न शेषत
स्तेष्वपदक्षिणात् ॥ तेष्वपदक्षिणां मध्ये वृत्तं केन प्रलप्यते ॥ ३७ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः श्र
द्धेयैर्वा सजातिभिः क्रांक्षिभिः परमंतत्वं कर्तव्यं तेष्वपदक्षिणां ॥ ३८ ॥ किंचिद्दानं पश्यहं

माधानं च मसं च एकां को द्वौ स या
तावत्तं मे पुनैव भोगान्न्यां च वजं ये ११२

ना

॥११॥
॥१२॥

आत्मणे भो देयं न शेषं पंधके मुभौ शय्या तै लमां सादिदृशं सर्वं चैत्रयात्रा
दिनेषु ११॥ ज्ञानं दृश्यं कुर्वीत नित्यं प्राद्वृचसुंदरियद्वकिं चित्त्वियते कोटिकोटिगुणं
भवेत् १२॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वा न पश्यो यमस्वरोक्षेत्रे वसन् बहिर्वपि कुर्यादेव
षट्क्षिणं १३॥ ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं न चापरं बहिर्वृत्ता नो पापानां मध्ये वा
पिसुरेश्वरि १४॥ प्रायश्चित्तोत्तरं पुंस्तो न दृश्यं न मया श्रुतं वसंति देवा बहवः स्वर्गभूमे
बहिः सदा १५॥ मदाज्ञापालयंसे व वासायं देयमेवाज्ञाः बहिः स्थिताः प्रकुर्वन्ति द
क्षिणं चैत्रलब्धये १६॥ ममानुग्रहमासाद्य पविशंति हि काशिकां मदनुग्रहकामै
श्च पंचकोशात्मकं पिये १७॥ लिङ्गं षट्क्षिणं दृश्यं दृश्यो हं वृषानिधिः प्रस्मिन्
क्षेत्रे महोदविपुण्यपुण्यतरं तु वा १८॥ अनंतकोटिगुणं भवेत् सर्वं न शशयः १९॥

रामः
॥१२॥

तर्हि ब्रह्मतेपापं केवलं पातना बह ११॥ अथ क्षेत्रे ब्रह्मतेपापं पुण्यक्षेत्रे विनश्यति पुण्यक्षेत्रे ब्र
ह्मतेपापं गंगातीरे विनश्यति १२॥ गंगातीरे ब्रह्मतेपापं वाराणस्यां विनश्यति वाराणस्यां
ब्रह्मतेपापं मत्तोर्हि विनश्यति १३॥ मत्तोर्हि ब्रह्मतेपापं वज्रलेपो भविष्यति वज्रलेपं
शिरद्वेष्ट सं चक्रैः षट्क्षिणं १४॥ तस्मात् सर्वं यत्त्रे न कुर्यात् क्षेत्रं षट्क्षिणं वा
रणसी नृसंघाय्यमादायो बहिर्गतः १५॥ वैवात्स पुनरागसा दक्षिणे न प्रमुञ्चति
प्रविमुक्तं महाक्षेत्रं सर्वं राजन नीयथा १६॥ पुत्रस्य जननी लोके सर्वथा हित करि
णी हितं ब्रह्म सर्वं जन्तूनां काशी हामुत्र सर्वदा १७॥ अद्वैतवाचा भगवन् सर्वभूते
शरणा प्रतिविग्रह ब्रह्मार्थानां बहोवै भो क्षेत्रं न्यासिनामपि १८॥ षट्क्षिणं क्रम
क्षेत्राद्विहीम धत्तेऽपि वा नियमस्य न भंगः स्याद्यथापापं च नश्यति १९॥ देहि नो पा

॥ पं. को. ॥

॥ २२५ ॥

पसंवंधः सर्वथा ज्ञायते कृमात् तत्कशिवा सज्जनशेषे स्तेत्र संन्यासिनां पथाः ॥ २५ ॥ श्री
महादेव उवाच ॥ सम्पत्कृषं स्वपादे विमहाहंकारनाशनं प्रायश्चित्तं न्यासिनां हि
क्षेत्राद्योद्यविनाशनं ॥ २६ ॥ विधिस्तु पूर्वमेवोक्तो नियमादिभ्युत्तस्त्वापदक्षिणक्रम
स्ति षोडशधाराय सुवृत्ते स्नात्वा देवं समभ्यर्च्य विश्वेशं विश्वया सह ॥ २७ ॥ मोहादिपंच
कंदं हि देवपाणिं च भैरवं ॥ पूर्ववत्तारणम् ॥ पुनर्दुर्गां पूज्य च यत्नतः ॥ २८ ॥ बहिरावरणं
सत्कागणेशानां तु सप्तकं मध्ये पदक्षिणं कुर्यात्सीवराण्योः कृत्वा ॥ २९ ॥ संमुखी
भूय विधिवत् पूज्यायेवामतः स्थिताः देवा देवश्च फलदाः क्षेत्रपालाः प्रयत्नतः
३० ॥ एकरात्रं हि रात्रं वा वसेन्मध्यत्रिरात्रं केयत्र श्रद्धासु महती वसेत्तत्र न संशयः
३१ ॥ पसहं देवपाणेस्तु पूजाकार्यं प्रयत्नतः देवपाणेः पूजनाद्विधिर्विवर्तितः ॥

पूजयेच्चायतस्थि
तीः

॥ ११०५ ॥

॥ २२५ ॥

पा ॥ ३२ ॥ देवपाणे पक्षपतेः क्षेत्र संन्यासि वज्रमपेक्षकेशस्य पात्रे पंक्षिहमे त्वसदा रतः ॥ ३३ ॥ प्र
नेन श्रेयोकमंत्रेण धार्यनं पूजनं स्पृशं प्रसहं कुर्वतां यात्रासंपूर्णा भवति ध्रुवम् ॥ ३४ ॥ प्रागस
विश्वनाथस्य पूजाकार्यानुपूर्ववत् श्रीदेव्युवाच ॥ प्रसहं देवपाणेस्तु पूजायोक्ता विशेषतः
३५ ॥ किमेतद्दृष्टे शयात्रा मुद्दिश्य शंकरः श्रीभागवानुवाच ॥ काशीषाण्यवर्हिर्नैव गच्छेत्
वीर्यनाशकचित् ॥ ३६ ॥ मन्मुरासम्पगाश्रय क्षेत्र संन्यास हतमः ॥ देवपाणिः समभवत्तत
राभ्यवरानने ॥ ३७ ॥ पुनर्कालांतरे देवि नृषिभिर्निरादिभिः ॥ ३८ ॥ प्रसहं क्षेत्रजनितपा
पनाशनमद्भुतं ॥ ३९ ॥ तदसु दुर्लभं देवि पायश्चित्तं मुनीमहता उपदिष्टं महालिङ्गप
दक्षिणमशेषतः ॥ ४० ॥ तस्मात्पुनरुत्पाणिर्दुर्मपरायणः ॥ तदा मयोपदिष्टो हो
महापाश्रुपतः कृत्वा ॥ ४१ ॥ क्षेत्रयात्राद्वितीयं यमयोक्ता देवपाणये प्रतो देवपतेः पूजा

कर्तव्यार्शिकपरिणी। ५१ पंचकोशामकस्येवलिङ्गास्यपरमात्मनः प्रदक्षिणात्रयं हत्वाजी
 वन्मुक्तो भवेन्नरः। ५२ अष्टादशुवाचः स्वात्वापि अष्टादशुवादेव न कुर्वन्ति प्रदक्षिणां तत्केन हे
 नुनामर्त्ता उपैक्षन्ते महाफलं। ५३ श्रीभगवानुवाच। अष्टा पुण्यैस्तोदविनयोदिसादि
 भिः सदा। तस्मादूर्ध्वपक्षततोसिधेस्त्वं न चाभ्यस्तः। ५४ पत्रयत्रपरिः तमेतमस्तत्र
 तत्रमुरवेमधत्ते पुनः साधनानि विदधाति तस्य रोयेन तत्सलमवाप्नुयान्नरः। ५५ लो
 किके परमवैदिके यथापामरः परतत्त्ववितथा मोदकः परममोदको यथादीयते क
 पटभार्यया तथा। ५६ मोहितो न हि विचारयत्यंजीवनं नमरणमप्यहो वशी। एकमे
 कं कालकूटमिदं न शये सुनैः तदेव शोधितं। ५७ यद्विदुषमप्यमते भवेत्। न
 गच्छन्ति नृससकालम् यं स्वात्मानमायोज्य शिवे न योगः। ५८ अविघ्नमेवं स्वमले वि

व ३

रामः

१२३१

५२

रज्यशरीरसंज्ञं मलखंडभां मुक्तो भवेद्देव न चान्यथैव मूर्खः प्रसादादृष्यते विमुक्तः। ५९
 कः कर्तुमेवं प्रभवस्य विघ्नं कलौ मनुष्यावहदौघमुक्तः। ६० अथापि मुक्तो भविता यदित्वा
 भजत्युपैक्षणं सकलैश्च भवैः। ६१ पूर्वोदितादृष्यति दर्शको यं विमोह नार्थैरखिलैश्च
 शास्त्रैः। ६२ विभक्तितेदृर्विषये कदाचिद्योवानुरागे भविता न रसः। ६३ सवेदविषयार
 मात्मनो शोको नाम मुक्तो न भवेद्वाधेः। ६४ अविमुक्तं मम ह्येवमविमुक्तं सदा शिवे
 अविमुक्तं जनैश्च ते सेवंते ये धनवताः। ६५ विमुक्तो परमानंदे यद्विष्णुतिमुपागताः
 अनेकजन्मसु महत्तथा धनैर्ज्ञानमुत्तमं। ६६ प्राप्नुवंति तदेकं न जन्म नासाधुवा
 सितः अद्यां गदिभिरन्यैश्च तपोयज्ञादिभिः सदा। ६७ साधितैः पाद्विकीर्तिरिविमु
 क्तैर्निर्गताः अविमुक्ता सरोयोगो ज्ञानं दानं जपस्तपः। ६८ ह्येव त्रीर्थादि नियमान

॥पं.क्रो॥

२४

४४९
प्रतिपद सं.

प्रिये

संतिप्रभदर्शितां प्रविमुक्तं समासाद्य न सजे नोक्तकामुकः ॥५॥ क्षेत्रं न्यासदृष्टं
हृत्वा वसेद्दुर्मपरः सदा क्षेत्रं न्यासपराणं त्वमहमप्यनुकालजैः ॥५॥ भोगैः सहा
यत्तां यातौ दिशावः परमां गतिं यथापतिवृत्तानां भर्तारमनुगच्छति ॥५॥ तथा
साहसमालं व्यकाशीमनुगतो भवेत् गुरुद्वेहपरो यस्तु विप्रद्वेहपरस्तथा ॥६॥
न तस्य काशीसिधेर्न बहभिः साधुनैर्युता क्षेत्रसंन्यासिनामेवंक्रमः प्रोक्तो म
यानघे ॥६॥ प्रदक्षिणायामं महानमहापापहरः परैः इति श्रीब्रह्मवैवर्ततत्त्वा
यविभागे क्षेत्रप्रदक्षिणा वर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः संवत् १८८३ पोसेमासी
शुक्ले पक्षे तिथौ त्रयोदश्यां गुरुवासराय वाशुदेवपठनार्थं इदं पुस्तकं शुभं
जैष्वययमुनये मकानिकस्थितं ॥ प्रभक्त्या यन्दा त्वं भक्त श्रेयापयप्रिये ॥६२॥ सा
रासारतरं सारं पापघ्नं सर्वकर्मफलदं ॥ माहात्म्यं श्रवणादेव मुक्तो भवति निश्चि
ते ॥६३॥ ६००

शामः

॥२४॥

